

آیات الهی

برای کودکان

جلد ۱

برای مطالعه‌ی والدین (تاثیر کلمه‌الله بر رشد روحانی اطفال)

*حضرت بهاء‌الله:

"انسان بمثابه شجر است... اخلاق مرضیه و اعمال حسنه و کلمه‌ی طیبه، از اثمار این شجره محسوب... آب این اشجار، کوثر بیان محبوب امکان است." (مجموعه الواح ص ۱۶۴)

*حضرت بهاء‌الله:

"عَلِّمُوا أَبْنَاءَكُمْ لِيَقْرَئُوا آيَاتِ اللَّهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ." (پیام آسمانی ۲ ص ۳۶۴)

*حضرت بهاء‌الله:

"به هر کلمه ای که از فَمِ مطهر حضرت الوهیت صادر شده، چنان قدرتی عطا گردیده که قادر است حیات بدیع در کالبد هر انسانی القاء نماید." (مجموعه نصوص جوانان ص ۷۵)

*حضرت عبدالبهاء:

"البته کمال همت را درتعلیم و تفهیم و تدریس (الواح و آیات محکمت) مبذول دارید." (مجموعه نصوص تربیتی ص ۵۹)

*حضرت عبدالبهاء:

"عشق، تلاوت آیات و مناجات خواهد." (پیام آسمانی ۲ ص ۱۷۷)

*حضرت عبدالبهاء:

"کلمه‌الله سبب حیات روحانی است." (مفاوضات ص ۸۹)

*حضرت عبدالبهاء:

"ای معلم ... اطفال خردسال را به تعلیم کتاب مبین، عقل و دانش پیران سالخورده دهی." (مکاتیب ۱ ص ۴۰۷)

*حضرت عبدالبهاء:

"القاء کلمه‌الله بر مسامع اطفال بسیار مبارکست" (مکاتیب ۱ ص ۱۲۴)

*حضرت عبدالبهاء:

"در وقت خواب اطفال، امهات باید غزلیات جمال مبارک را بخوانند تا از سن طفولیت این اطفال به آیات هدی تربیت شوند." (مجموعه نصوص تربیتی ص ۶۰)

*حضرت ولی امرالله:

"تأکید نمائید اطفال بهائی را از صِغَر سن در مدرسه به لغت عربی که به فرموده‌ی جمال قدم لغت فُصْحی است و آیات مبارک و احکام و ادعیه و صلوات و سور علمیه، اکثر به آن لسان نازل گشته آشنا نمایند و تعلیم دهند، اجرش عندالله عظیم است و نتایج آن در جامعه به غایت مفید." (لغت فصْحی و لغت نورا ص ۱۳)

*حضرت ولی امرالله:

"در الواح و آثار تمعن ... نموده، بکوشیم هر یک از آن نصائح مشفقانه را عامل شویم." (توقیعات ۳ ص ۲)

*حضرت ولی امرالله:

"خوض و تمعن در الواح و آثار مبارکه ... از مبادی اساسیه‌ی تربیت اطفال و جوانان است." (گلزار تعالیم بهایی ص ۱۱۴)

*حضرت ولی امرالله:

"حضرت عبدالبهاء نسبت به حفظ الواح حضرت بهالله و حضرت اعلی (توسط اطفال) و بخاطر سپردن آنها توجه مخصوص می‌داشتند... نفس عمل بسیار مفید است زیرا بدین طریق حقیقت و روح کلمات در قلوب و اذهان اطفال منعکس و مرکوز خواهد گردید." (مجموعه نصوص تربیتی ص ۹۲)

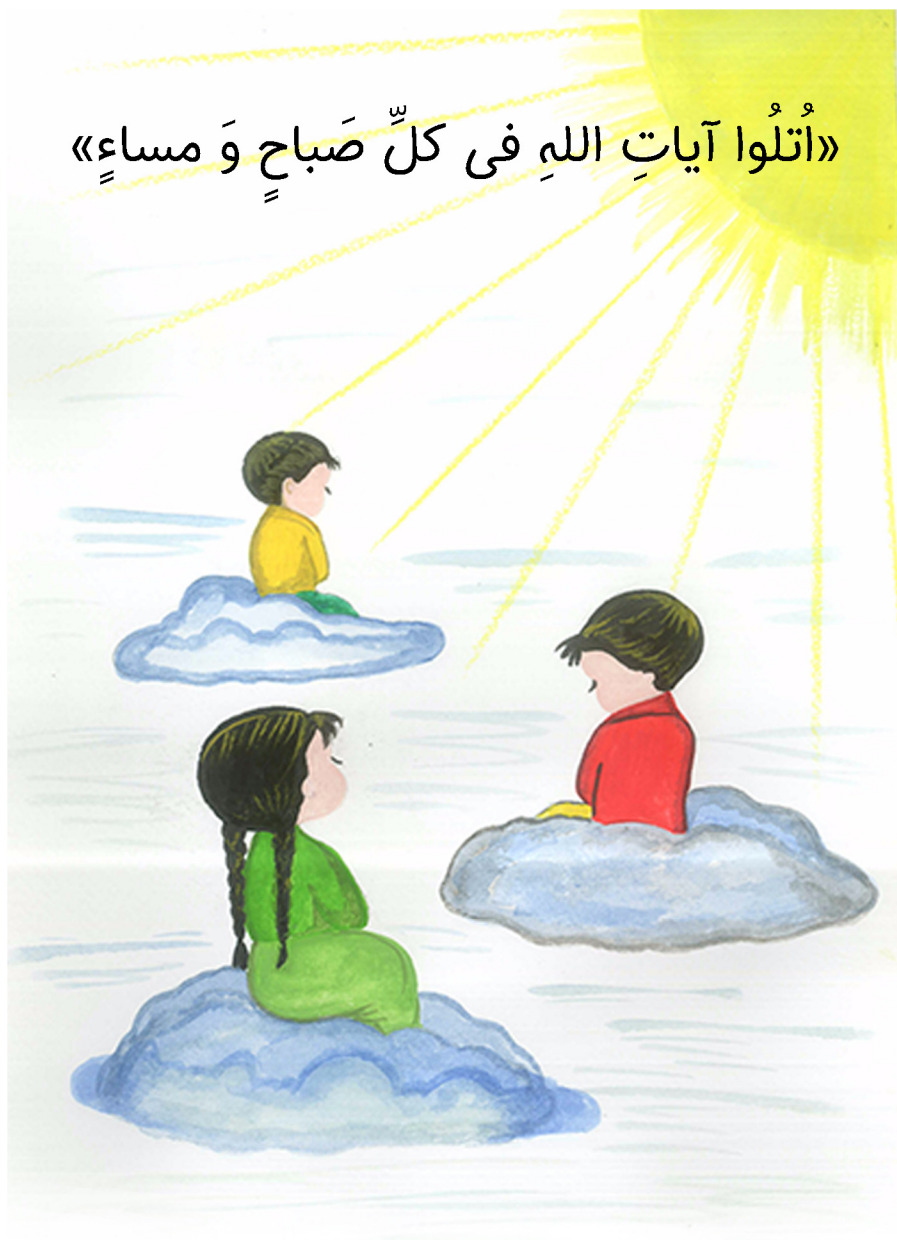
*حضرت ولی امرالله:

"احسن و اولی آنکه مادران اطفال بهایی و یا هیئت مخصوصی ... وظیفه‌ی انتخاب آیات از کلمات مقدسه را در عهده گیرند تا اطفال آیات مزبور را بجای عبارات و ترکیبات سائره، مورد استفاده قرار دهند." (مجموعه نصوص تربیتی ص ۱۰۷)

*حضرت ولی امرالله:

"هر اندازه احتیاجات و مقتضیات تبلیغی فوری و حیاتی باشد نباید بهیچوجه من الوجوه از تعلیم و تربیت فرزندان خودداری گردد زیرا نسبت به آنان وظیفه و تعهدی موجود است که مقام و اهمیت آن از تعهد و مسئولیت شما نسبت به جامعه‌ی امر کمتر نخواهد بود." (مجموعه نصوص تربیتی ص ۹۸)

«أَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَ مَسَاءٍ»

آیات خدا را هر صبح و هر شب بخوانید

«ای دوست در روضه‌ی قلب جز گل عشق مکار»

روضه : باغ

«فُؤادِکَ مَنْزِلِی قَدِّسَهُ لِنُزُولِی»

قلب تو منزل من است آن را برای آمدنم پاک کن.

«لسان شَفَقَتِ جَذابِ قلوبِ است و مائدهی روح»

مائده: غذا - شفقت : مهربانی

«فِي أَوَّلِ الْقَوْلِ أَمَلِكِ قَلْبًا
جَيِّدًا حَسَنًا مُنِيرًا»

اولین حرف من باتو اینست که دارای قلبی نیکو،
پاک و روشن باش.

«لسان از برای ذکر خیر است،
اورا به گفتار زشت میالایید»

«ای کریم این عبد را به خود وامگذار
تویی قادر و توانا»

«ای دانیان اُمَم، به اسبابی که سبب راحت و آسایش عموم اهل عالم است تَمَسْکِ نماید»

تمسک : معتقد باش، علاقمند باش

«انسان عزیز است چه کہ در کل، آیهی حق موجود»

آیه: نشانه

«إِنْ ظَهَرَتْ كُدُورَةٌ بَيْنَكُمْ فَانظُرُونِي أَمَامَ
وُجُوهِكُمْ وَ غَضُّوا الْبَصَرَ عَمَّا ظَهَرَ خَالِصاً
لِوَجْهِى وَ حَبّاً لِأَمْرِى الْمَشْرِقِ الْمُنِيرِ»

اگر کدورت و ناراحتی بین شما پیش آمد مرا در مقابل خود بنظر آرید و به خاطر روی من و دوستی امر الهی، چشم پوشی کنید و ندیده بگیرید.

«امروز روز اعمال مرضیه و اخلاق طیبه است،
نصایح مظلوم از نظر نرود»

مرضیه: پسندیده - طیبه: پاک - مظلوم: حضرت بهاءالله

«معاشرت سبب اتحاد و اتفاق بوده و هست»

معاشرت: رفت و آمد

«با وجوه ناظره‌ی مستبشره با یکدیگر معاشرت کنید»

وجوه ناظره‌ی مستبشره: چهره های پر مهر و رحمت و مسرور

«ای اهل بهاء، با جمیع عالم به روح و ریحان معاشرت نمایید»

روح و ریحان: شادی و سرور - معاشرت: رفت و آمد

«طوبی از برای نفسی، که در لیالی در
فراش وارد شود، در حالتی که قلبش
مطهر است از ضغینه و بغضا»

طوبی: خوشا به حال - لیالی: شبها - فراش: رختخواب - مطهر: پاک -
ضغینه: کینه - بغضا: دشمنی و بیزاری

«حَاسِبْ نَفْسَكَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تُحَاسَبَ»

قبل از اینکه به حساب تو رسیدگی شود خودت را ارزیابی کن.

«خداوند فقیر را دوست داشته و
دارد و با او مُجَالِس و مُؤَانِس»

مجالس: همنشین - مؤانس: دوست

«فقرا امانت منند در میان شما.
پس امانت مرا درست حفظ نمایید و
به راحت نفس خود تمام نپردازید»

«عالم یک وطن محسوب است و
مَنْ عَلَى الْأَرْضِ أَهْلِ أَنْ»

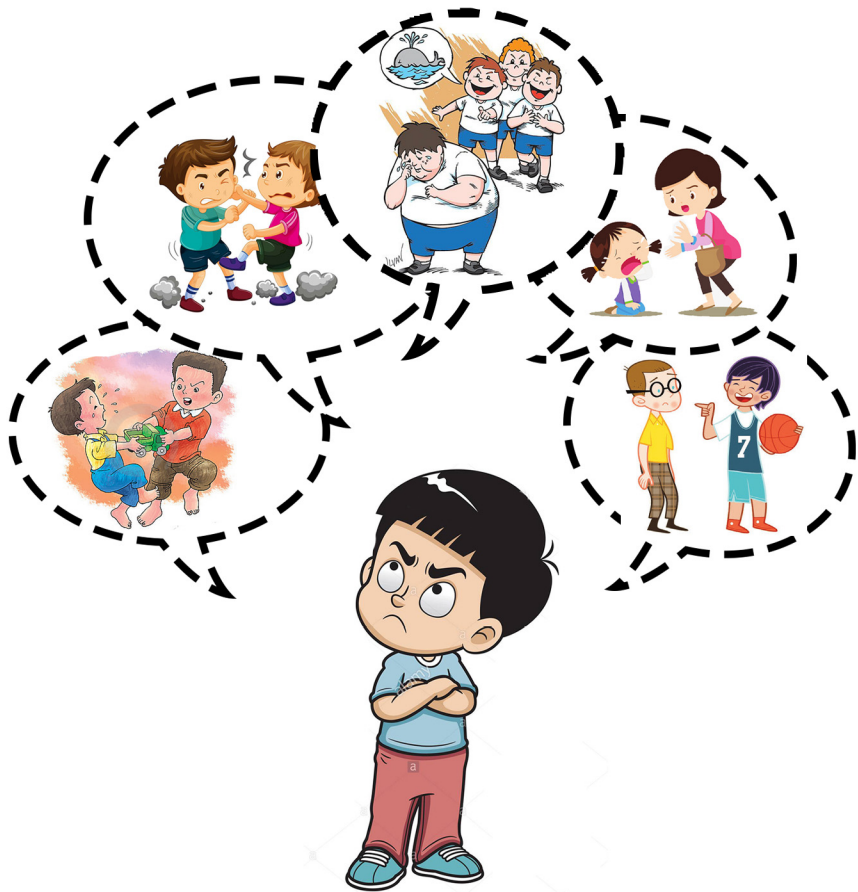
تمام دنیا برای ما یک وطن است و مردم دنیا اهل یک وطن.

«اتحاد و اتفاق، سبب نظم عالم و حياتِ اُمم است.»

حيات : زندگي و زنده بودن

«عموم اهل عالم باید از ضَرِّ دست
و زبان شما آسوده باشند»

ضُرِّ : ضرر و آسیب

«دوست بی رضای دوست خود در
بیت او وارد نشود و در اموال او
تصرف ننماید.»

بیت: خانه - تصرف: مالک شدن، تغییر دادن

«عَلِّمُوا أَوْلَادَكُمْ مَا نَزَّلَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
لِيَقْرُوهُ بِأَحْسَنِ الْأَلْحَانِ، هَذَا مَا نَزَّلَ
فِي كِتَابٍ عَظِيمٍ»

آیات خدا را به فرزندان خود بیاموزید تا آنها
را به بهترین لحن ها بخوانند.

«از انسان باید ثمری پدید آید.»

ثمر : حاصل، فائده

«آسایش هنگامی دست دهد که هر کس
خود را نیکخواه همه‌ی روی زمین نماید.»

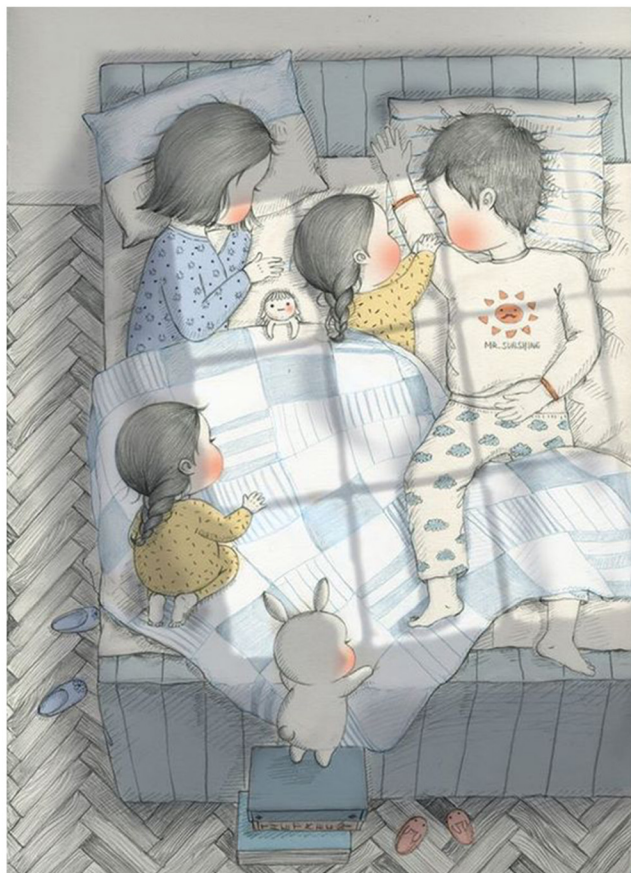
نیکخواه: خیرخواه

«كُنْ... لِلْمَرِيضِ شِفَاءً»

برای بیمار درمان باش

«در سحرگاهان نسیم عنایت من بر تو
مرور نمود و تورا در فراش غفلت خفته
یافت و بر حال تو گریست و باز گشت»

عنایت: توجه حق - فراش: تختخواب - غفلت: ناآگاهی

«ای پروردگار ، ما به مثابه اطفالیم، تربیت
لازم داریم ... ما را به ایادی اراده ات تربیت نما.»

بمثابه: مانند - ایادی: دستها

«إِنَّا مَعَكُمْ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ وَنَنْصُرُكُمْ
بِالْحَقِّ»

ما همیشه کنار شما هستیم و کمکتان می‌کنیم.

«به سجایای الهیه ما بین بریه ظاهر شو.»

با صفات الهی بین مردم رفتار کن

«زَيْنُوا رُؤُسَكُمْ بِاِكْلِيلِ الْاَمَانَةِ وَ الْوَفَاءِ.»

زینت دهید سرهایتان را با تاج امانت و وفاداری.

«انسان بی علم و هنر محبوب نه،
مثل اشجار بی ثمر بوده و خواهد بود.»

اشجار بی ثمر: درخت بدون میوه

«یا حزب الله شما را به ادب و وصیت
مینمایم و اوست در مقام اول، سید
اخلاق.»

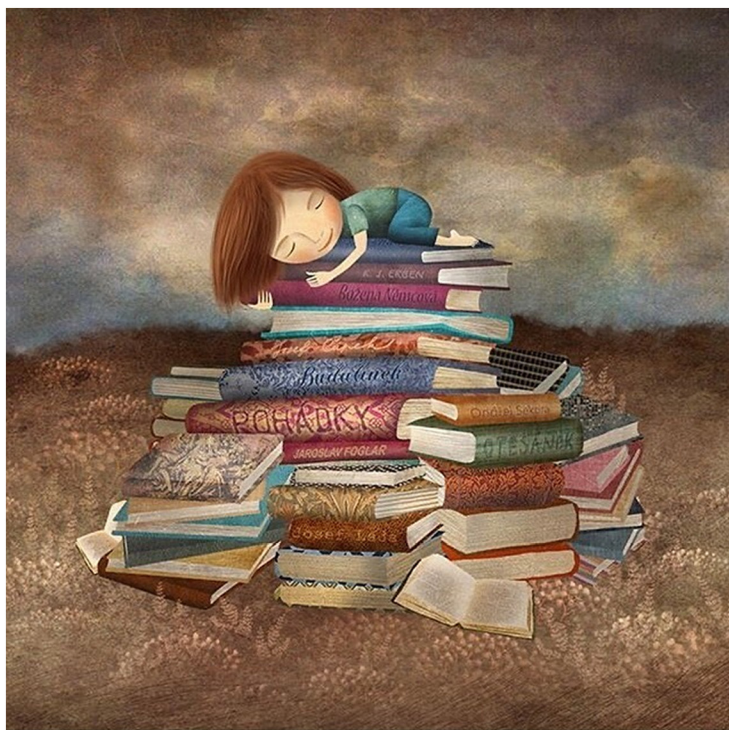
حزب الله: مؤمنین - وصیت : پند و نصیحت

«لازال این غلام کلمه ای که مغایر
ادب باشد دوست نداشته و ندارد.»

لازال: همیشه - این غلام : حضرت به‌الله - مغایر: مخالف

«آیات الهی نازل و کل را به آنچه
سبب ارتفاع مقامات و راحت و
آسایش است تعلیم فرمود.»

ارتفاع مقامات: بالا رفتن مقام و ترقی روح - تعلیم فرمود: یاد داد

«یا اهل بهاء به تقوی تَمَسِّک نمایند.»

تقوی: اطاعت از خدا - تمسک: علاقه

«در جمیع امور به مشورت مُتَمَسِّک
شوید چه که اوست سراج هدایت، راه
نماید و آگاهی عطا کند.»

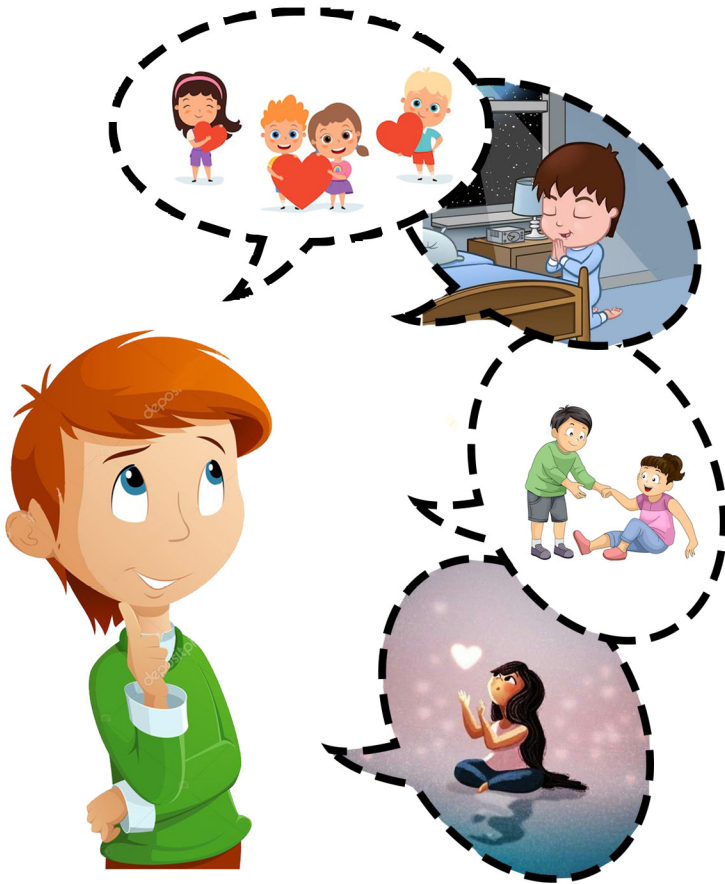
سراج: چراغ - هدایت: راهنمایی - عطا کند: ببخشد

«إِعْمَلْ حُدُودِي حُبًّا لِي.»

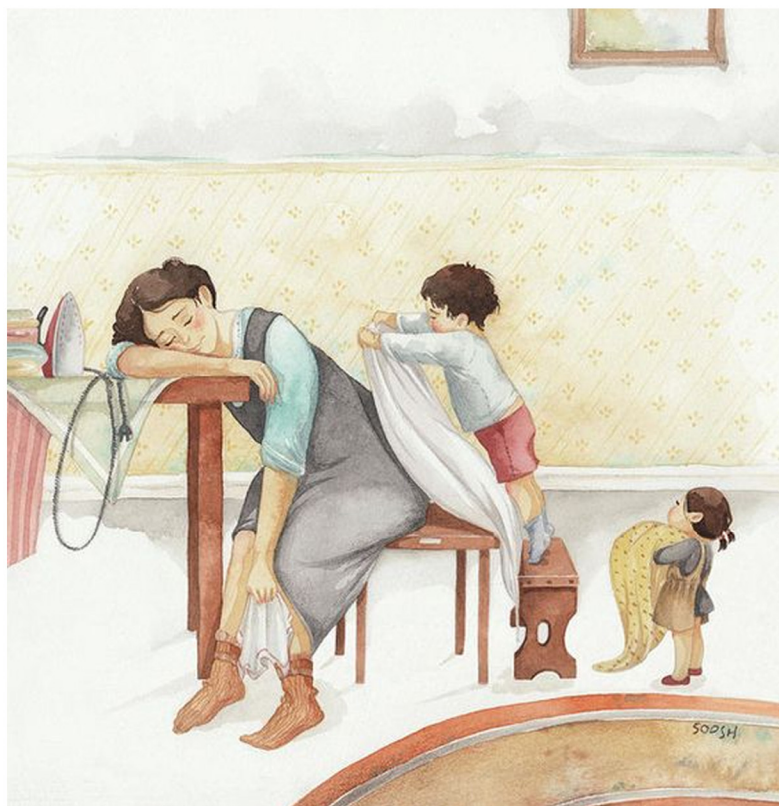
عمل کن به احکام من بخاطر دوستی من

«آنچه سببِ اول است از برای
تربیت خلق، خشیهٔ الله بوده.
طوبی للفائزین.»

خشیه الله : خدا را در همه حال ناظر و حاضر دانستن -
طوبی للفائزین: خوشا بحال کسانی که خشیه الله داشته باشند.

«آنچه برای خود نمی پسندد،
برای غیر نپسندد.»

«رعايت حيوان را منظور نمايد تا چه رسد به انسان.»

رعايت: مواظبت و نگهدارى
منظور نمايد: مورد توجه قرار دهد